

DECIZIE

02 noiembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Iurie Bejenaru
Ion Druță
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinînd recursul declarat de către Primăria satului Visoca raionul Soroca,
în cauza intentată la cererea Primăriei satului Visoca raionul Soroca cu privire la
separarea bunurilor din masa debitoare a Cooperativei de Producție „Visoceanca-
Prim” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate,

împotriva hotărîrii Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016, prin care a fost
respinsă cererea Primăriei satului Visoca raionul Soroca cu privire la separarea
bunurilor din masa debitoare a Cooperativei de Producție „Visoceanca-Prim”
Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate,

c o n s t a ț ă:

La 28 septembrie 2015 SA „Tutun-CTC” a depus cerere introductivă, cu privire
la intentarea procesului de insolabilitate față de debitorul CP „Visoceanca-Prim”
SRL, c/f 1007607001963, c/d 222413766, cu sediul în satul Visoca, raionul Soroca.

Prin încheierea Curții de Apel Bălți din 29 septembrie 2015, a fost admisă spre
examinare cererea introductivă depusă de SA „Tutun-CTC”, cu desemnarea
administratorului provizoriu, Ciobanu Daniela, deținător al autorizației nr.126 din 14
ianuarie 2015.

Prin hotărîrea Curții de Apel Bălți din 02 decembrie 2015, față de CP
„Visoceanca-Prim” SRL a fost intentată procedura de insolabilitate, în calitate de
administrator al procesului de insolabilitate fiind desemnată Ciobanu Daniela,
deținător al autorizației nr.126 din 14 ianuarie 2015.

La 11 decembrie 2015, Primăria satului Visoca a formulat cerere privind
separarea bunurilor din masa debitoare a Cooperativei de Producție „Visoceanca-
Prim” SRL, în care a invocat că la 29 septembrie 2015, de către Curtea de Apel Bălți a
fost admisă spre examinare cererea introductivă a SA „Tutun-CTC” cu privire la
intentarea procedurii de insolabilitate față de CP „Visoceanca-Prim” SRL, c/f
1007607001963, c/d 222413766, cu sediul în satul Visoca, raionul Soroca, iar calitate
de administrator provizoriu fiind desemnată Ciobanu Daniela, deținător al autorizației
nr.126 din 14 ianuarie 2015.

Sușține că la 09 octombrie 2015 prin notificarea administratorului provizoriu Ciobanu Daniela, Primăria satului Visoca a fost informată despre încheierea menționată.

Afirmă că drepturile și interesele Primăriei satului Visoca sunt prejudiciate de către CP „Visoceanca-Prim” SRL, fiind dobândite și înregistrate ilegal după CP „Visoceanca-Prim” SRL bunurile, ce aparțin de fapt și de drept Primăriei satului Visoca, dobândirea ilicită fiind efectuată prin infracțiunea comisă de fostul Primar al satului Visoca, Harabara Anatolie.

Menționează că la 02 noiembrie 2004 clădirea administrativă – clădirea Primăriei satului Visoca nr. cadastral 3450000.077 (nr. cadastral actual 3450106.042.01) și clădirea de deservire sociale - clădirea centrului de sănătate nr. cadastral 3450000.027 (nr. cadastral actual 3450106.041.01) au fost înregistrate la OCT după Primăria satului Visoca în baza Hotărârii Guvernului nr.162 din 19 februarie 2004, deciziei Consiliului Primăriei satului Visoca nr.7/1 din 22 aprilie 2004 și a actelor de inventariere cu lista clădirilor ce aparțin cu drept de proprietate a unității administrativ-teritoriale Visoca, la situația din 01 octombrie 2013.

Invocă că la 19 noiembrie 2007 Primarul satului Visoca, Anatolie Harabara, a perfectat certificatul nr.823 din numele Primăriei satului Visoca, în care a introdus date false, precum că în urma procesului de privatizare în anii 1999-2000, 15% din clădirea nefinisată a casei de deservire din satul Visoca au fost transmise SA „Moldtelecom”, 11% din clădirea administrativă CAP „Visoca” au fost transmise Primăriei satului Visoca, iar 89% din clădirea administrativă și 85% din clădirea casei de deservire au rămas ca cotă-parte a membrilor CAP „Visoca”, ulterior eliberând acest certificat Cooperativei de Producție „Visoceanca-Prim”, însă aceste imobile încă în 2004 au fost înregistrate după administrația locală a satului Visoca, raionul Soroca.

Iar la 27 noiembrie 2007 în baza certificatului nr.823 din 19 noiembrie 2007 Judecătoria Soroca a emis hotărâre, prin care a constatat faptul de posesiune, dispoziție și folosință în drept de proprietate a Cooperativei de Producție „Visoceanca-Prim” asupra clădirii casei de deservire cu nr. cadastral 3450000.027.01, 85% - 466,3 m.p. și clădirii administrative cu nr. cadastral 3450000.077.01, 89% - 767,8 m.p. situate în satul Visoca, raionul Soroca.

La 20 decembrie 2007 în baza hotărârii menționate a fost efectuată înregistrarea dreptului de proprietate a Cooperativei de Producție „Visoceanca-Prim” la OCT Soroca asupra bunurilor menționate.

Relatează că la 29 mai 2009 CCCEC DG TN a efectuat revizia economică financiară tematică la Primăria satului Visoca pe perioada 01 ianuarie 1999 – 29 mai 2009, nr.12/30 și a constatat imposibilitatea privatizării în anii 1999 - 2000 a imobilelor în cauză.

Primarul Anatolie Harabara a tănuțit intenționat de la membrii consiliului sătesc Visoca transmiterea ilegală a dreptului de proprietate asupra clădirilor Primăriei către Cooperativa de Producție „Visoceanca-Prim” și actul reviziei economico-financiare din 2009.

Cu toate acestea, la 30 mai 2012 prin sentința Judecătoriei Soroca, devenită irevocabilă la 26 decembrie 2012, s-a constatat că Anatolie Harabara, fiind primar al satului Visoca în anul 2007, a folosit intenționat situația de serviciu în interes personal pentru favorizarea CP „Visoceanca-Prim”, unul din fondatori căreia este soacra acestuia Margareta Ursu, la obținerea ilegală a dreptului de proprietate asupra

bunurilor Primăriei satului Visoca, și anume a clădirii administrative cu nr. cadastral 3450000.077.01 și clădirii casei de deservire sociale cu nr. cadastral 3450000.027.01.

Mai indică că la 02 iunie 2013, au fost aleși actualul primar și Consiliul Sătesc al satului Visoca, cărora doar după investire în funcții le-au devenit cunoscute acțiunile criminale ale fostului primar Anatolie Harabara.

Astfel, la 08 august 2013 Primăria satului Visoca a depus cerere de revizuire împotriva hotărârii Judecătoria Soroca din 26 noiembrie 2007.

La 04 noiembrie 2013 cererea de revizuire împotriva hotărârii Judecătoria Soroca din 26 noiembrie 2007 a fost admisă, hotărârea a fost casată și respectiv, anulat actul în temeiul căruia CP „Visoceanca-Prim” și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra clădirilor menționate a Primăriei satului Visoca.

Remarcă însă că la 20 noiembrie 2013 Judecătoria Soroca a emis încheiere prin care a scos de pe rol cererea CP „Visoceanca-Prim” privind constatarea faptului juridic, în vigoare la 05 decembrie 2012.

În baza încheierii Judecătoria Soroca din 20 noiembrie 2013, Primăria satului Visoca s-a adresat cu o cerere către OCT Soroca, prin care a solicitat înregistrarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale 3450000.077.01, 3450000.027.01 pe numele Primăriei, însă prin răspunsul a OCT Soroca din 27 ianuarie 2014 și a Registrului din cadrul ÎS „Cadastru” nr.01-07/57/14-23 din 21 martie 2014, Primăriei satului Visoca i-a fost refuzată înregistrarea.

Drept urmare, la 11 august 2014, Primăria satului Visoca repetat s-a adresat cu un demers privind înregistrarea dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile menționate, înregistrarea nu a fost efectuată.

Menționează, că Primăria satului Visoca în cadrul altui dosar (2a-88/15 (03-2a-3689-30072014)) s-a adresat deja împotriva registratorului OCT Soroca, solicitând obligarea pârâtului să radieze din Registrul bunurilor imobile, înscrierea ce ține de înregistrarea bunurilor imobile cu nr. cadastrale 3400000.077.01 și 43500000.027.01 pe numele COOP „Visoceanca-Prim”, iar prin hotărârea Judecătoria Soroca din 24 iunie 2014, cererea Primăriei satului Visoca a fost admisă.

Însă, la 19 februarie 2015 Curtea de Apel Bălți a emis decizie de casare a hotărârii judecătoria Soroca din 24 iunie 2014 cu emiterea unei noi hotărâri, prin care a respins cererea Primăriei satului Visoca.

Subliniază că în motivarea deciziei din 19 februarie 2015 Curtea de Apel Bălți a menționat că Primăria satului Visoca a omis prevederile normelor de drept și s-a adresat în instanță către pârâtul necorespunzător OCT Soroca, pe când acțiunea urma să fie inițiată față de titularul dreptului de proprietate COOP „Visoceanca-Prim”, decizia Curții de Apel Bălți din 19 februarie 2015 fiind irevocabilă.

Astfel, indică că la 09 iulie 2015 Primăria satului Visoca a adresat o cerere către CP „Visoceanca-Prim” privind obținerea consimțământului titularului de drept în vederea rectificării dreptului de proprietate.

Cooperativa de Producție „Visoceanca-Prim” a ignorat cererea Primăriei satului Visoca, din care motiv Primăria s-a adresat în instanță de judecată cu acțiune în rectificare și revendicare a bunurilor în cauză, cauza civilă fiind pusă pe rol la Judecătoria Soroca.

În situația creată, invocă că în cazul în care va fi intentată procedura de insolvență în privința CP „Visoceanca-Prim”, Primăria satului Visoca nu poate fi considerată ca creditor chirografar, ci ca persoană cu drept de separare, deoarece

bunurile care la moment, deși, sunt înregistrate după CP „Visoceanca-Prim”, aparțin de fapt și de drept Primăriei satului Visoca, or, prin încheierile Judecătoriei Soroca din 04 noiembrie 2013 și 20 noiembrie 2013 a fost anulat actul în temeiul căruia CP „Visoceanca-Prim” și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra clădirilor Primăriei satului Visoca.

Solicită Primăria satului Visoca, raionul Soroca să țină cont instanța de insolvență de drepturile Primăriei satului Visoca asupra 89% din imobilul cu nr. cadastral 3450106.042.01 (nr. cadastral vechi 3450000.077.01) și 85% din imobilul cu nr. cadastral 3450106.041.01 (nr. cadastral vechi 3450000.027.01) și separarea bunurilor respective din masa debitoare a CP „Visoceanca-Prim”, în cazul în care va fi intentată procedura de insolvență.

În drept își întemeiază pretențiile în baza art.375 alin.(2) Cod civil, art.48 alin.(1) a Legii Insolvenței nr.149 din 29 iunie 2012.

Prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 27 iunie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea Primăriei satului Visoca raionul Soroca cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare a CP „Visoceanca-Prim” SRL.

La 12 iulie 2016, Primăria satului Visoca raionul Soroca, a declarat recurs nemotivat împotriva hotărârii primei instanțe, iar la data de 15 iulie 2016 a depus recurs suplimentar, solicitând admiterea acestuia, casarea integrală a hotărârii contestate cu emiterea unei noi hotărâri cu privire la admiterea cererii de separare a bunurilor din masa debitoare a CP „Visoceanca-Prim” SRL, sau remiterea pricinii la rejudecare în cazul constatării erorilor judiciare care nu pot fi corectate de către instanța de recurs.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu hotărârea primei instanțe, considerînd-o ilegală și neîntemeiată și care prejudiciază drepturile Primăriei satului Visoca și condiționează anularea actului menționat.

Susține că instanța de insolvență greșit a respins cererea de separare înaintată de către Primăria satului Visoca, care urma să fie suspendată până la emiterea unii hotărâri definitive și irevocabile pe acțiunea în rectificare examinată de Judecătoria Soroca.

Invocă în susținerea pretențiilor sale prevederile art. 261 CPC, care prevede că la cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească poate suspenda procesul în cazul în care: h) pricina nu poate fi judecată înainte de soluționarea unei alte pricini conexe.

Afirmă că pentru a emite o hotărâre legală, instanța de insolvență urma să suspende examinarea cererii de separare până la emiterea unii hotărâri definitive și irevocabile la cererea examinată de Judecătoria Soroca, unde Primăria satului Visoca solicită rectificarea dreptului de proprietate a debitorului CP „Visoceanca-Prim” SRL asupra 89 % din bunul imobil cu nr. cadastral 3450106.042.01 și 85 % din bunul imobil cu nr. cadastral 3450106.041.01 înscris eronat.

Mai invocă că acțiunea în rectificare este întemeiată și bazată pe temeiul prevăzut în art. 505 alin. (1) lit. c) Cod civil, care indică că nu mai sînt întrunite condițiile de existență a dreptului înscris sau au încetat efectele actului juridic în al cărui temei s-a făcut înscrierea.

Mai mult ca atât, susține că nu există dubii asupra faptului, că înscrierea dreptului de proprietate a debitorului CP „Visoceanca-Prim” SRL asupra bunurilor separarea cărora se solicită este greșită, or instanței de insolvență i-au fost prezentate toate probele în acest sens: încheierile Judecătoriei Soroca din 04 noiembrie

2013 și 20 noiembrie 2013, prin care a fost anulat actul în temeiul căruia CP „Visoceanca-Prim” și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra clădirilor ce aparțin Primăriei satului Visoca, sentința judecătoreiei Soroca din 30 mai 2012 de condamnare a lui Anatolie Harabara pentru faptul transmiterii ilegale a bunurilor Primăriei satului Visoca către CP „Visoceanca-Prim” și alte acte confirmative.

Insistă că instanței de insolvabilitate cu certitudine i-a fost demonstrat faptul că Primăria satului Visoca este unicul proprietar legal al bunurilor în cauză și prin acțiunea în rectificare urmează doar să fie corectată eroarea din Registrul bunurilor imobile, care este posibilă doar prin hotărâre judecătorească.

Consideră că instanța de insolvabilitate, constatând existența acțiunii în rectificare pe rol la Judecătoria Soroca, urma să suspende examinarea cererii de separare până la emiterea unii hotărâri definitive și irevocabile în acest sens. Iar odată ce instanța de insolvabilitate nu a suspendat examinarea cererii de separare și a trecut la examinarea ei, instanța urma să aprecieze corect probele prezentate în confirmarea dreptului de proprietate a Primăriei satului Visoca asupra bunurilor, greșit incluse în masa debitoare a CP „Visoceanca-Prim”.

Pretinde că Primăria satului Visoca a întrunit toate condițiile pentru admiterea cererii de separare a bunurilor din masa debitoare, chiar și dacă la momentul examinării cererii de separare Primăria satului Visoca nu deținea o hotărâre definitivă privind rectificarea dreptului de proprietate asupra bunurilor sale înscrise eronat după CP „Visoceanca-Prim”.

Aceasta deoarece, în primul rând această hotărâre este doar o formalitate pentru ca Oficiul Cadastral Teritorial să efectueze rectificarea, iar în al-doilea rând, din probele prezentate instanței de insolvabilitate se confirmă, că Primăria satului Visoca deține dreptul real de proprietate asupra bunurilor în cauză încă din anul 2004.

Consideră că încheierile Judecătoreiei Soroca din 04 noiembrie 2013 și 20 noiembrie 2013, prin care a fost anulat actul (hotărârea Judecătoreiei Soroca din 27 noiembrie 2007) în temeiul căruia CP „Visoceanca-Prim” și-a înregistrat dreptul de proprietate, sunt probe pertinente și concludente privind întoarcerea părților la poziția inițială care a existat până la 27 noiembrie 2017, și Primăria satului Visoca este proprietar legal al bunurilor, separarea căroră le solicită.

Afirmă că aprecierea probelor de către instanța de insolvabilitate a fost arbitrară, motiv din care prin încheierea și hotărârea contestate cu recurs, instanța de insolvabilitate a lezat Primăria satului Visoca în dreptul de separare din masa debitoare a bunurilor publice locale, care au fost ilegal acaparate de debitorul CP „Visoceanca-Prim” prin infraacțiunea comisă de fostul primar al satului Visoca, Harabara Anatolie.

Conform art. 8 alin. (1) al Legii insolvabilității nr. 149 din 29 iunie 2012, hotărârile și încheierile instanței de insolvabilitate pot fi atacate cu recurs în termen de 15 zile calendaristice din data pronunțării și numai în cazurile prevăzute expres de prezenta lege.

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 12 iulie 2016 împotriva hotărârii Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016, în termen.

În conformitate cu art. 444 CPC, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Studiind materialele dosarului în raport cu argumentele invocate în recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de

Justiție consideră că recursul urmează a fi admis cu casarea integrală a hotărârii Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016 și restituirea pricinii spre rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată, din următoarele considerente.

Potrivit art. 1 alin. (4) din Legea insolvenței nr. 149 din 29 iunie 2012, procesul de insolvență se desfășoară în conformitate cu prevederile Codului de procedură civilă și cu cele ale prezentei legi.

În conformitate cu art. 238 alin. (2) CPC, completul de judecată deliberează, sub conducerea președintelui ședinței, toate problemele prevăzute de lege care urmează să fie soluționate, apreciază probele, determină circumstanțele și caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării pricinii și admiterea acțiunii. Fiecare problemă urmează să fie pusă astfel încât să se poată da un răspuns afirmativ sau negativ.

Iar prevederile art. 239 CPC stipulează că hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată.

Potrivit prevederilor art. 48 alin. (1) al aceleiași legi, persoana care, în baza unui drept real sau personal, poate demonstra că bunul nu poate fi inclus în masa debitoare nu este creditor chirografar. În acest caz, persoana înaintează administratorului insolvenței/lichidatorului o cerere de separare a bunului din masa debitoare sau de partajare a patrimoniului din proprietatea comună deținută împreună cu debitorul.

(2) Persoana este obligată să indice în cererea indicată la alin.(1) titlul în a cărui bază cere separarea sau partajarea masei debitoare, bunurile care urmează a fi separate sau partajate, evaluarea lor, locul unde se află, persoana care le deține sau le administrează.

(3) În caz de refuz al administratorului insolvenței/lichidatorului, instanța de insolvență, la cererea persoanei interesate, va stabili bunurile supuse separării sau partajării, calitatea de proprietar sau de coproprietar, cota-parte ce se cuvine fiecăruia și creanțele, născute din starea de proprietate comună, pe care coproprietarii le au unii față de alții. Dacă se împarte o moștenire, instanța va mai stabili datoriile transmise prin moștenire, datoriile și creanțele comoștenitorilor față de defunct, sarcinile moștenirii.

(6) În cazul în care separarea sau partajarea în natură a unui bun nu este posibilă ori ar cauza o scădere importantă a valorii lui, ori i-ar modifica în mod păgubitor destinația economică, instanța de insolvență poate, prin încheiere, să raporteze cu titlu provizoriu întregul bun la masa debitoare, stabilind termenul în care administratorul insolvenței/lichidatorul este obligat să achite sumele ce reprezintă contravaloarea bunului sau valoarea unei cote-părți din el convenite solicitantului separării sau partajării.

Pornind de la prevederile legale evocate, instanța de recurs menționează că separarea unui bun din masa debitoare poate fi făcută în cazul întrunirii cumulative a următoarelor condiții: persoana care solicită separarea trebuie să dețină un drept real; bunul să fi fost inclus în masa debitoare de către administrator/lichidator; bunul să existe în natură; bunul să poată fi separat/partajat în natură.

Persoana care solicită separarea trebuie să dețină un drept real asupra bunului. Codul civil deosebește ca drept real principal - dreptul de proprietate și ca drepturi reale accesorii - dreptul de suprafață; dreptul de uzufruct; dreptul de uz; dreptul de abitație; dreptul de servitute; dreptul de administrare; dreptul de concesiune; dreptul de folosință; drepturile reale de garanție, gajul.

Reieșind din interpretarea art. 39 și 48 al Legii insolvenței, cererile de separare pot fi întemeiate doar pe dreptul de proprietate. Drepturile reale accesorii asupra bunului inclus în masa debitoare nu stinge dreptul de proprietate a societății insolvente, respectiv titularii drepturilor reale accesorii nu pot solicita separarea bunurilor din masa debitoare. Corespunzător, se va atrage atenția, că dreptul real al persoanei care depune cererea de separare trebuie să existe pînă la intentarea procesului de insolvență.

La caz se constată că Primăria satului Visoca raionul Soroca, prin depunerea unei cereri în instanța de insolvență, a solicitat separarea bunurilor din masa debitoare a CP „Visoceanca-Prim” SRL, și anume, clădirea administrativă – clădirea Primăriei satului Visoca nr. cadastral 3450000.077 (nr. cadastral actual 3450106.042.01) și clădirea de deservire sociale - clădirea centrului de sănătate nr. cadastral 3450000.027 (nr. cadastral actual 3450106.041.01).

Analizînd materialele pricinii și conținutul hotărîrii recurate prin prisma normelor de drept citate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție reține că instanța de insolvență, în cadrul examinării pricinii deduse judecării, și în calitate de temei a respingerii cererii de separare a bunurilor din masa debitoare, a motivat exclusiv prin faptul că, Primăria satului Visoca nu a prezentat careva acte care ar confirma că deține dreptul de proprietate asupra bunurilor care se pretind a fi separat din masa debitoare, respectiv, Primăria satului Visoca nu dispune de un drept real asupra acestor bunuri.

În acest sens, instanța de recurs accentuează că în conformitate cu art. 321 alin. (2) Cod civil, în cazul bunurilor imobile, dreptul de proprietate se dobîndește la data înscrierii în registrul bunurilor imobile, cu excepțiile prevăzute de lege, iar conform art. 371 a Legii nr. 1543 din 25 februarie 1998 cadastrului bunurilor imobile, dreptul de proprietate este valabil fără înregistrarea în registrul bunurilor imobile dacă provine din succesiune, accesiune sau vânzare/transmitere silită ori este dobîndit prin efectul unui act normativ, prin expropriere sau în temeiul hotărîrii judecătorești ori actului executorului judecătoresc.

Prin urmare, instanța de recurs va remarca că la judecarea cauzei prima instanță a lăsat fără apreciere o apreciere corespunzătoare, argumentele recurentului că la 02 noiembrie 2004 clădirea administrativă – clădirea Primăriei satului Visoca nr. cadastral 3450000.077 (nr. cadastral actual 3450106.042.01) și clădirea de deservire sociale - clădirea centrului de sănătate nr. cadastral 3450000.027 (nr. cadastral actual 3450106.041.01), care se pretind a fi separate au fost înregistrate la OCT după Primăria satului Visoca în temeiul Hotărîrii Guvernului nr.162 din 19 februarie 2004, deciziei Consiliului Primăriei satului Visoca nr.7/1 din 22 aprilie 2004 și a actelor de inventariere cu lista clădirilor ce aparțin cu drept de proprietate a unității administrativ-teritoriale Visoca, la situația din 01 octombrie 2013.

Prin urmare, soluția în cauză urma a fi adoptată prin verificarea situației reale la momentul bunurilor care se pretind a fi separate din masa debitoare, în situația în care Primăria satului Visoca insistă că bunurile menționate au fost transmise ilegal în proprietatea debitorului CP „Visoceanca-Prim”, iar actul în temeiul căruia CP „Visoceanca-Prim” și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra clădirilor ce aparțin Primăriei satului Visoca a fost anulat prin încheierile Judecătoriei Soroca din 04 noiembrie 2013 și 20 noiembrie 2013, respectiv pînă la intentarea procesului de insolvență față de CP „Visoceanca-Prim”.

În conexiunea celor relatate se constată că prima instanță nu a supus unei analize minuțioase și nu a verificat aceste circumstanțe, care, însă, necesitau a fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil la caz, întru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cererii înaintate de Primăria satului Visoca.

În aceste condiții este evident că instanța de judecată examinând pricina nu s-a pronunțat asupra tuturor aspectelor juridice, nu a stabilit cu certitudine circumstanțele importante întru soluționarea justă a cerințelor înaintate de Primăria satului Visoca, situație care duce la imposibilitatea instanței de recurs să exercite controlul judiciar asupra soluției date și să verifice temeinicia și legalitatea hotărârii contestate cu privire la oricare dintre motivele prevăzute de lege.

Mai mult că la materialele cauzei nu există înscrisurile prezentate de către Primăria satului Visoca în susținerea cererii de separare a bunurilor din masa debitoare, fapt ce în plus indică aspra imposibilității instanței de recurs de a verifica temeinicia și legalitatea hotărârii, inclusiv și prin prisma probatoriului prezentat de părți.

Astfel, contrar standardelor procedurale recunoscute, instanța de insolvabilitate, a motivat defectuos actul de procedură contestat, și anume, nu a indicat motivele care au determinat concluziile acesteia și legea guvernantă, inclusiv probele prezentate de părți care urmau a fi apreciate de către instanță, cu expunerea asupra acestora în cadrul actului de procedură.

Se reiterează că potrivit unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (speța Garcia Ruiz c. Spaniei, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți (principiul nr. 6 al Recomandării nr. R (84)5 privind principiile de procedură civilă menite pentru ameliorarea funcționării justiției, adoptată la 28 februarie 1984 de Comitetul Miniștrilor al Consiliului Europei), ceea ce la cazul prezentei spețe este lipsă.

Date fiind cele relevate supra, instanța de recurs concluzionează asupra necesității remiterii pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, care urmează să verifice dacă au fost sau nu întrunite cumulativ toate condițiile necesare pentru separarea din masa debitoare a unor bunuri care se pretind a fi bunuri din domeniul public al unității administrativ teritoriale, și fiind interes public, prin natura lor nu puteau fi transmise în proprietatea privată, gajate, sau în alt mod înstrăinate.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că instanța de recurs se află în imposibilitatea de a corecta respectiva omisiune la examinarea cauzei în ordine de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de către Primăria satului Visoca, reprezentată de avocatul Sîrbu Iulia, a casa integral hotărârea Curții de Apel Bălți din 27 iunie 2016 cu remiterea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

La rejudecarea pricinii, instanța de insolabilitate urmează să țină cont de cele menționate și reexaminând pricina, să emită o decizie legală și întemeiată, respectând dreptul părților la un proces echitabil.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) CPC Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție,

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de către Primăria satului Visoca raionul Soroca.

Se casează hotărîrea Curții de Apel Bălți 27 iunie 2016, în cauza intentată la cererea Primăriei satului Visoca raionul Soroca cu privire la separarea bunurilor din masa debitoare a Cooperativei de Producție „Visoceanca-Prim” Societate cu Răspundere Limitată, în proces de insolabilitate, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Curtea de Apel Bălți, în alt complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Druță

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva